

kunde vedtages af Regjeringen, men man havde dog saa at sige en Flaadeplan in mente, thi idet det Personelle blev fastsat, maatte man tænke sig, hvor stor eller lille denne Flaade skulde være, hvorledes dette Personel skulde virke, og navnlig, hvor stor en Deel deraf der skulde øves, for til sin Tid at kunne anvendes paa Flaaden. Den Forsvarscommission, som blev nedsat, har ogsaa taget dette Spørgsmaal under omhyggelig Overveelse, og jeg tager ikke i Betænkning her at sige, at af den Deel af Forsvarscommissionens Betænkning, som vedrører Marinen, er det omhyggeligste Arbejde, det Interessanteste og det, som saa at sige, nedlægger en Rettesnor for Værstets Arbejde og Virksomhed, netop det Affnit, som omhandler Materiellet. Man vil heri kunne finde Veiledning for Fremtiden, og naar man da med Opmærksomhed følger Udviklingen, saaledes som den gaaer i fremmede Lande, kan denne Omstændighed, at man dengang ikke var istand til at nedlægge nogen Plan, ingenlunde forhindre, at man til hver enkelt Tid vil kunne sige: Saadant og saadant skal det Materiale være, som vi skulle anskaffe os nu, og saaledes og saaledes skulle de Skibe være, som vi have Brug for. Det er klart, at den, der har vidst at følge Udviklingen, maa vide, hvad han vil, og til enhver Tid maa kunne sige med Sikkerhed: Saadan og saadan maa vi have det. Naar man har Kjærlighed til Marinen, og naar man gjerne vil see Flaaden udvikle sig og blive kraftig, negter jeg ikke, at det er med stor Sorg, at jeg har læst den Betænkning, der er kommen til os fra Finantsudvalget. Den Ubestemthed og den Usikkerhed, som gaaer igjennem denne Betænkning, idet Medlemmerne have opløst sig i forskjellige Grupper, saaledes, at der ikke engang er kommet et Fleertal ud deraf, som har kunnet gjøre bestemte Indstillinger til Rthinget, er virkelig beklagelig. I et saadant Forhold som dette, der er af saa stor Betydning for os, er al Vaksen og al Samlen, al Svingen frem og tilbage fordærvelig; man maa i et saadant Spørgsmaal have en Overbeviisning, og denne Overbeviisning maa man vide at sætte igjennem med Kraft. Det er ganske klart, at det kan være være vanskeligt navnlig

for dem, som ikke have haft Leilighed til at følge nøie med Udviklingen, at danne sig en Forestilling om, hvorledes det skal gjøres, men en Bestemmelse maa man tage, en bestemt og forstændig Overbeviisning maa man have. Jeg skal tillade mig at fremstille, hvorledes Sagen stod fra forrige Sæssion, og hvorledes den derefter i Mellemtiden er kommen til at staae. I forrige Samling blev der af Marineministeren — den samme høitærede Minister, som vi i denne Sæssion have den Fornøielse at forhandle med — forelagt Folkethinget Forslag om Bygningen af et mindre, hurtigjærende Skib til en Sum af omtrent 500,000 Rd., paa samme Tid, som man forlanger en større Sum til under visse Eventualiteter at lade bygge et større Skib paa et udenlandsk Værst. Disse to Ting stode i en indre Forbindelse med hinanden. Det var nødvendigt at vedligeholde Arbejderne og Virksomheden paa Orlogsværftet, og dersom Marineministeren fik Penge til at lade paabegynde et Skib i Udlandet, vilde han vedligeholde Virksomheden paa Værftet her hjemme ved Bygningen af et saadant mindre Skib til en ikke stor Bekostning. Denne Forbindelse var der imellem disse to Forslag, og dersom den Sum, der blev begjært til det større Skib, ikke blev bevilget, saa meente Ministeren heller ikke, at han vilde faae Anledning til at benytte den mindre Sum til det mindre Skib, som skulde bygges paa Værftet, thi saa vilde han ikke sætte dette, men derimod et andet Skib i Bygning her. At Stillingen var saaledes, og at den blev opfattet her paa den Maade, fremgaaer ligesom af Forhandlingerne, og jeg skal i den Henseende tillade mig navnlig at henvisse til Folkethingstidenden fra forrige Samling, Sp. 3894, hvor der blev spurgt den høitærede Marineminister, om dette ikke var hans Mening, og hvortil han svarede Ja. Saaledes som det gik, førte nu imidlertid Afstemningen med sig, at den større Sum ikke blev bevilget, hvorimod den mindre Sum til et mindre Skib blev bevilget, og den høitærede Minister har jo ogsaa, om jeg saa maa kalde det, oplydt sit Løfte fra denne Forhandling, idet han ikke i den Tid, der imidlertid er forløben, har sat noget mindre Skib i Bygning